

ת"פ 31759/08/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד פבל שוסטרמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31759-08-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' שוסטרמן
תיק חיצוני: 253462014
לפני כבוד הנשיא אביחי דורון
מאשימה
נגד
נאשמים
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
פבל שוסטרמן

החלטה

הנאשם הורשע בריבוי עבירות של החזקת טובין שסומנו או הובאו לישראל בניגוד לפקודה- עבירה לפי סעיף 60 (א) (4) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב- 1972.

מכתב האישום עולה כי הנאשם החזיק בביתו, לאורך תקופה אשר אינה ידועה למאשימה, מספר רב של שעונים המפרים סימני מסחר, כמפורט בהרחבה בכתב האישום. הנאשם ניסה למכור את הפריטים לשוטר סמויה עת החזיק בתיקו עשרות פריטים מן הסוג המתואר כל זאת בודעו כי הפריטים מפרים את סימני המסחר של החברות ויש בהם כדי להטעות אדם אחר.

במסגרת ההסדר נשלח הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר לבחינת שאלת הרשעתו.

טיעוני המאשימה לעונש

בטיעוניה ביקשה המאשימה להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה, לדבריה הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב, שכן מדובר בעבירות המבטאות פגיעה באינטרס הציבורי.

בהתייחס לתנאי קיומו של נזק קונקרטי- לדבריה, הנאשם לא הצביע בפני שירות המבחן על קיומו של נזק כזה, אלא הביע חשש כי בעקבות קיצוצים יידרש לעבור לבית חולים ממשלתי שאז תהווה לו ההרשעה לרועץ- לטענתה מדובר בטענה שיכולה להוות בסיס בכלל הבקשות לאי הרשעה.

בהתייחס לחומרת המעשים טענה ב"כ המאשימה כי כמות הפריטים, מעמד הנאשם וכמות הנפגעים (שבע יצרניות בשבעה סימני מסחר שונים) יחד עם סוג העבירה אשר אינה דורשת מאמץ ניכר, לצד רווח גדול מביאה לכלל מסקנה כי יש צורך בענישה שתרתיע מפני ביצוען.

לאור האמור ביקשה המאשימה ענישה צופה פני עתיד וקנס.

טיעוני ההגנה לעונש

ב"כ הנאשם תיארה ופירטה את נסיבותיו של הנאשם בתיק. לדבריה מדובר במי שזה 18 שנה עובד כאח בבית חולים, במחלקות שונות- כאשר מדובר בעבודה קשה ביותר שלצידה תמורה נמוכה.

לטענתה, העובדה כי החוק והתקנות אינן קובעות באופן אוטומטי שלילת רישיון כ"אח מוסמך" לאחר הרשעת אדם אינה צריכה לשמש כגורם בשאלת ההרשעה מאחר ורובם של התפקידים הקיימים בתחום בו עוסק הנאשם, סיעוד בבתי חולים ומקומות מרפא סיעודיים הינם ציבוריים- שם, על מנת לקבל עבודה נדרשת הצגת תעודת יושר.

עוד ציינה הסנגורית כי גיליון הרישום הפלילי המוצג בפני מעסיק אינו מגלה את סוג העבירה בה הורשע הנאשם, אלא את עצם הרשעתו בלבד- ודבר זה מהווה מכשול משמעותי בעת הקבלה לעבודה. ב"כ הנאשם הוסיפה כי הרשעתו של הנאשם עלולה למנוע את קידומו העתידי בניסיון למצוא עבודה אשר תשקף את יכולותיו וניסיונו.

הנאשם, אשר סובל מבעיות רפואיות שונות צפוי לעבור ניתוח מורכב אשר יפגע ביכולתו לעבוד בעבודה פיזית- ולכן ידרש לעבור למקום אחר ובמצבו יוכל לעבוד רק בבית אבות מה שימנע התפתחות הולמת עבורו.

עוד הוסיפה כי מדובר בתיק שהשיהוי בו ניכר, שכן החל בשנת 2014, וגובש לכדי כתב אישום רק שנתיים לאחר מכן- לדבריה תיקים מסוג זה ברובם הסתיימו בהסדרים מותנים.

לאור הדברים ביקשה לבטל את הרשעתו של הנאשם תוך הטלת עונש של"צ, שכן לדידה אין בכך פגיעה בשיקולי הענישה האחרים.

העיד לפני הנאשם וסיפר על ניסיונותיו להתקבל לעבודה בבית חולים ממשלתי, שם התבקש להציג תעודת יושר- לדבריו מבקש להמשיך ולתרום, כאשר הרשעה תמנע ממנו את האפשרות תוך הבעת מודעות וחרטה לטעות אותה עשה בביצועה של העבירה.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן עמד באופן מפורט על נסיבות חייו של הנאשם, בהתייחסו לעבירות אותן ביצע תיאר שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות על ביצועו, הבין וער לפסול שבמעשיו והביע חרטה ובושה על מעורבותו בתיק. לדברי שירות המבחן מדובר במי שהאירוע היווה עבורו נקודה מטלטלת וגורם הרתעה משמעותי אשר לבסוף סייע לו בלמידה והעמקה בבעייתיות בהתנהגותו.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם נורמטיבי אשר מנהל אורח חיים תקין, במסגרת האבחון עלתה חרטה על מעשיו תוך גילוי יכולת לנתח ולהעמיק בנסיבות העבירות, והמחירים העלולים לנבוע מכך.

עוד התרשם שירות המבחן כי נסיבות ביצוע העבירה נבעו מתקופה משברית שבה חווה קשיים כלכליים, מצב בריאותי ירוד שהביאו ללחצים נפשיים.

בסיכומו של יום התרשם שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, כאשר ההליכים הפליליים שננקטו נגדו היוו עבורו גורם מציב גבול ברור, מדובר במי שמכיר בפסול במעשיו ובנזק הגלום בהם.

במכלול השיקולים, ומאחר ושירות המבחן ראה בהתפתחותו המקצועית של הנאשם נדבך משמעותי בשמירה על מצב כלכלי רגשי ומשפחתי תקין ולשם חיזוק היבטים נורמטיביים בתפקודו, המליץ על ביטול הרשעתו בדין תוך קביעת תכנית של"צ בהיקף של 220 שעות.

דיון והכרעה

הסוגיה העומדת לפתחו של בית משפט זה הינה האיוון הראוי בין האינטרס הציבורי העומד ביסודה של הרשעת הנאשם בעבירה הפלילית לבין שיקומו של הנאשם, אשר יבוא לידי ביטוי, בין היתר, בביטול הרשעתו.

בית המשפט דן רבות בשאלה זו, וביאר את הדברים באופן הבא (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין, תק-על 2007(3) 3596, עמ' 3638 מפי כב' השופטת א. פרוקצ'יה):

" סעיף 192א לחוק הסדר דין הפלילי מסמך בית משפט אשר הרשיע נאשם לבטל הרשעה במסגרת גזר הדין, ולהטיל עליו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה. סעיף 71א(ב) לחוק העונשין מסמך את בית המשפט אשר מצא כי הנאשם ביצע העבירה, ליתן צו לביצוע עבודות שירות לתועלת הציבור בלא הרשעה. חלופה עונשית זו מופעלת במשורה, שכן הכלל הרחב הוא כי מקום בו הוכחה אשמתו של אדם, יש, בדרך כלל, להרשיעו בדי. תכליתו של העיקרון הנוהג נהירה על פניה: הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת האשמה בהליך הפלילי.

הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את אכיפת החוק באופן שוויוני, ומונעת איפה ואיפה בהחלט ההליך הפלילי (ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, 684; ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני פ"ד נד(3) 685, 687...)

...עם זאת, המשפט מניח כי רקמת החיים האנושיים, בהשתקפותה בהליך הפלילי, מולידה מצבים קיצוניים שאינם מתאימים להחלטת העיקרון העונשי הרחב המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים ומיוחדים, כאשר עלול להיות פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאנטרס הציבורי מקיומה של הרשעה, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, לא יורשע בדין. בהכרעה בעניין זה נדרש איזון שיקולים, המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם. בראייה כוללת, נשקל, מן הצד האחד, הצורך במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין, כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף, ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוברים.

כנגד השיקול הציבורי, נשקל עניינו של הפרט הנאשם, ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו, וביניהם- טיב העבירה אותה עבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו, והנזק הצפוי לו מההרשעה...".

לא למותר לציין כי התלבטתי רבות בתיק זה, לאור העובדה כי מדובר בנאשם שאינו צעיר, וכי היה מצופה כי אדם בגילו

של הנאשם, העוסק בתחום למענו השקיע שנים רבות מחייו, ישקול את השיקולים הראויים בטרם ביצועה של עבירה מסוג זה.

העובדה כי הנאשם סיכן את כל "הונו", עתידו המקצועי ואת המשענת שמשמש מקום העבודה עבורו מעוררת תמיהה על פשר המעשים- אכן, בחינת העבירה מלמדת כי מדובר במעשים שאי ההרשעה בהם עלולה לשדר מסר ציבורי ואף להחליש את יסוד ההרתעה הנדרש.

יחד עם זאת, בשים לב למכלול הדברים ובעיקר נוכח הנסיבות המפורטות בתסקיר שירות המבחן והעובדה כי הנאשם עוסק בתחום אשר מהווה לו עוגן, ויציבות כלכלית ומשפחתית, לא מצאתי לנכון להפר איזון זה, שכן אני ער לכך כי בכוחה של הרשעה במקרה דנן לסכן את עתידו המקצועי של הנאשם ולשבש את כל מסגרות חייו.

עוד מצאתי כי על אף חומרתה של העבירה, ניתן בנסיבות כאלה ואחרות שלא להרשיע בגינה, גם מצאתי - על פי הפירוט דלעיל - כי קיים סיכון לשיבוש ממשי בחייו של הנאשם ובכריתת מטה לחמו והשלכותיו, על יסוד מצבו הבריאותי והתעסוקתי.

מן התסקיר עולה כי מדובר בנאשם נורמטיבי, אשר מפנים את משמעות וחומרת מעשיו, ומביע חרטה ובושה על המעשים. התסקיר מבטא באופן ברור את הסיכון הקיים בהרשעתו ואת ההשלכה שעלולה להיות לכך על כלל מישורי חייו של הנאשם.

עוד לקחתי בחשבון את הודייתו המהירה של הנאשם, העובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר מתמודד עם רשויות החוק זו הפעם הראשונה.

לאור כל האמור לעיל אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירה בה הודה וזאת ללא הרשעתו בדין, ומכאן מורה על ביטול הרשעתו. לפיכך, על הנאשם יוטל צו מבחן למשך שנה וכן 220 שעות למען הציבור במסגרת שהכין עבורו שירות המבחן.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה היום, 04/02/2018